

John Kennedy* (Μετάφραση Nikos Maris)

Όταν η Σοβιετική Ένωση κατέρρευσε το '91, οι πολιτικές ελίτ των ΗΠΑ και της Ευρώπης προσπάθησαν να απομονώσουν και να απειλήσουν τη Ρωσία. Το αποτέλεσμα ήταν άσκοποι πόλεμοι, καταστροφή και θάνατος.

Στις 21 Δεκεμβρίου, ο πρόεδρος της Ουκρανίας, Volodymyr Zelenskyy, μίλησε στο Κογκρέσο σε μια προσπάθεια να λάβει περισσότερη οικονομική και στρατιωτική υποστήριξη από την αμερικανική κυβέρνηση. Ο Ζελένσκι μίλησε για την ειρήνη, την ελευθερία και τη διασύνδεση [της χώρας του με τις υπόλοιπες] ως τους κύριους στόχους του ουκρανικού αγώνα, αλλά και για το ότι η Ουκρανία χρειάζεται την αμερικανική αποφασιστικότητα. Ο Ζελένσκι δήλωσε:

«Από τις Ηνωμένες Πολιτείες μέχρι την Κίνα, από την Ευρώπη στη Λατινική Αμερική και από την Αφρική μέχρι την Αυστραλία, ο κόσμος είναι πολύ διασυνδεδεμένος και αλληλεξαρτώμενος, για να επιτρέψει σε κάποιον να μείνει στην άκρη και ταυτόχρονα να αισθάνεται ασφαλής όταν μια τέτοια μάχη συνεχίζεται. Τα δύο έθνη μας είναι σύμμαχοι σε αυτή τη μάχη και το επόμενο έτος θα είναι ένα σημείο καμπής [...] όταν το ουκρανικό θάρρος και η αμερικανική

αποφασιστικότητα θα πρέπει να εγγυηθούν το μέλλον της κοινής μας ελευθερίας».

Μετά την ομιλία του, το Κογκρέσο ενέκρινε ένα σχέδιο δαπανών 1,7 τρισεκατομμυρίων δολαρίων, με 45 δισεκατομμύρια δολάρια να πηγαίνουν στην Ουκρανία. Αυτά τα χρήματα υποτίθεται ότι θα χρησιμοποιηθούν για την ουκρανική πολεμική προσπάθεια, αλλά ο Πρόεδρος Μπάιντεν επιμένει ότι δεν έχει καμία πρόθεση να στείλει στρατεύματα των ΗΠΑ στην Ουκρανία. Δεν ήταν ο πρώτος ηγέτης που έδωσε μια τέτοια υπόσχεση.

Παραλληλισμοί στην Ιστορία

Ακριβώς όπως στον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο, τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και το Βιετνάμ, δεν πρόκειται ποτέ απλώς για μια στρατιωτική υποστήριξη. Ο Πρόεδρος Γουίλσον, ο Πρόεδρος Ρούσβελτ και ο Πρόεδρος Τζόνσον υποσχέθηκαν όλοι τους ότι δεν θα έστελναν τους Αμερικανούς σε πόλεμο. Ο Πρόεδρος Γουίλσον δημιούργησε (για τον εαυτό του) το προεκλογικό σύνθημα «Μας κράτησε εκτός πολέμου». Ο Ρούσβελτ δημιούργησε το πρόγραμμα lend-lease για να εξοπλίσει τους Βρετανούς και αργότερα τους Σοβιετικούς, διατηρώντας ταυτόχρονα την «ουδετερότητα». Οι Πρόεδροι Κένεντι και Τζόνσον έστειλαν στρατιωτική βοήθεια και συμβούλους για να υποστηρίξουν την κυβέρνηση του Νοτίου Βιετνάμ, μέχρι να στείλουν οι Ηνωμένες Πολιτείες στρατεύματα μάχης μετά το επεισόδιο στον Κόλπο του Τόνκιν. Παρά τις υποσχέσεις αυτών των πολιτικών, η κατάληξη ήταν ο πόλεμος.

Αν και δεν γνωρίζουμε τα σχέδια των δυτικών κυβερνητικών αξιωματούχων, μπορούμε να αναλύσουμε τα προηγούμενα σχέδια και τις πολιτικές τους: αθετημένες υποσχέσεις, αθετημένες συνθήκες, κυρώσεις και πραξικοπήματα που δημιούργησαν τη δυσπιστία μεταξύ Ανατολής και Δύσης και προκάλεσαν τις βλαβερές συνέπειες που βλέπουμε σήμερα.

Δυτική Επέκταση στην Ανατολή

Στις 24 Φεβρουαρίου 2022, λίγες ώρες μετά την αρχική εισβολή, ο Πρόεδρος Πούτιν εμφανίστηκε στην τηλεόραση και έδωσε τους λόγους για την εισβολή, δηλώνοντας:

«Αναφέρομαι στην επέκταση του NATO προς τα ανατολικά, το οποίο μετακινεί τη στρατιωτική του υποδομή όλο και πιο κοντά στα ρωσικά σύνορα. Είναι γεγονός ότι τα τελευταία τριάντα χρόνια προσπαθούμε υπομονετικά να καταλήξουμε σε συμφωνία με τις κορυφαίες χώρες του NATO [...] Εις απάντηση [...] αντιμετωπίζαμε πάντα είτε κυνική εξαπάτηση και ψέματα, είτε απόπειρες πίεσης και εκβιασμού.»

Η επέκταση του NATO ήταν πάντα μια πηγή ανησυχίας για τη Ρωσική Ομοσπονδία από την έναρξή της το 1991, όταν Αμερικανοί, Βρετανοί, Γάλλοι και Γερμανοί διπλωμάτες υποσχέθηκαν να μην επεκτείνουν το NATO. Αλλά αυτή ήταν απλά μια αθετημένη υπόσχεση, όπως το έθεσε ο Alan Sabrosky, πρώην επικεφαλής στρατηγικών σπουδών για τη Στρατιωτική Σχολή των ΗΠΑ:

«Λοιπόν, ήταν κάτι που μπορούσαμε να το κάνουμε. Υπήρχε ένας μεθύστακας που ονομαζόταν Γέλτσιν ως πρόεδρος της Ρωσίας, και υπήρχαν πολύ λίγα που δεν μπορούσαμε να κάνουμε τότε. Ληλατήσαμε τη Ρωσία οικονομικά και τη λεηλατήσαμε πολιτικά. Ο Γέλτσιν ήταν εντελώς ανίκανος να ανταποκριθεί με αποτελεσματικό τρόπο σε οποιαδήποτε επέκταση του NATO πέρα από τα σύνορά του. Μπορούσαμε να τα επεκτείνουμε, και αυτό κάναμε».

Ο Μπιλ Κλίντον θα έφερνε χώρες όπως η Πολωνία και η Ουγγαρία στο NATO, αθετώντας προηγούμενες υποσχέσεις, αλλά θα αρνιόταν ένα ρωσικό αίτημα για ένταξη στο NATO το 2000. Ο Πρόεδρος Τζορτζ Μπους επέκτεινε την ένταξη στις χώρες της Βαλτικής και στη Σλοβακία το 2004 και εργάστηκε για να προσθέσει τη Γεωργία και την Ουκρανία στο μαντρί το 2008. Ωστόσο, δεν ήταν αυτή η αρχή του πολέμου στην Ουκρανία. Ο πόλεμος θα ξεκινούσε το 2014 με την -οργανωμένη από το NATO- ανατροπή της ουκρανικής κυβέρνησης.

Γνωστό ως επανάσταση του Μαϊντάν, αυτό το οργανωμένο από το NATO πραξικόπημα ανέτρεψε τον Ουκρανό πρόεδρο Βίκτορ Γιανουκόβιτς. Γνωρίζουμε ότι το πραξικόπημα υποστηρίχθηκε από το NATO λόγω ενός ηχογραφημένου τηλεφωνήματος από τον υπουργό Εξωτερικών της Εσθονίας Urmas Paet προς την επικεφαλής εξωτερικής πολιτικής της ΕΕ, Catherine Ashton. Στην κλήση εκείνη, ο υπουργός Paet μιλά για ύποπτα μέλη του νέου κυβερνητικού συνασπισμού που διέταξαν τις δολοφονίες από ελεύθερους σκοπευτές στην Πλατεία Ανεξαρτησίας, οι οποίοι σκότωσαν διαδηλωτές και αστυνομικούς. Μάλιστα, ο ακτιβιστής του Μαϊντάν, Ivan Bubenchik, ομολόγησε ότι κατά τη διάρκεια της σφαγής, είχε πυροβολήσει Ουκρανούς αστυνομικούς. Μετά από αυτό το πραξικόπημα, η Ρωσία προσάρτησε την Κριμαία και οι αποσχιστές αντάρτες κατέλαβαν το Ντονμπάς από την Ουκρανία, γεγονός που πυροδότησε έναν εμφύλιο πόλεμο που μαίνεται μέχρι σήμερα.

Αυτά τα ύποπτα μέλη προέρχονταν από νεοναζιστικά κόμματα όπως το Azon και το Snoboda, τις ίδιες ομάδες που οδήγησαν σε βίαιες συγκρούσεις με την αστυνομία. Σε μια τηλεφωνική επικοινωνία της οποίας τα πρακτικά διέρρευσαν το 2014, η υφυπουργός Εξωτερικών Βικτόρια Νούλαντ και ο πρεσβευτής των ΗΠΑ στην Ουκρανία Τζέφρι Πάιατ συζήτησαν για το ποιον θα ευνοούσαν στη νέα κυβέρνηση της αντιπολίτευσης και συμφώνησαν ότι ο Αντιπρόεδρος Μπάιντεν θα έπρεπε να τους δώσει ένα «atta-boy» (σ.σ. χαϊδεμένο). Η μεταγραφή της συνομιλίας αναφέρει:

Pyatt : Επιτρέψτε μου λοιπόν να δουλέψω για τον Klitschko και αν μπορείτε απλά κρατήστε [...] Θέλουμε να προσπαθήσουμε να πείσουμε κάποιον με διεθνή προσωπικότητα να βγει μπροστά και να βοηθήσει να φέρουμε σε πέρας αυτό το πράγμα. Το άλλο θέμα είναι κάποιο είδος προσέγγισης προς τον Γιανουκόβιτς, αλλά πιθανότατα θα αναδιπλωθεί σε αυτό το θέμα το επόμενο διάστημα, καθώς βλέπουμε πώς τα πράγματα αρχίζουν να μπαίνουν στη θέση τους.

Nuland : Λοιπόν Geoff (σ.σ. Payat), σε αυτό το ζήτημα, όταν έγραψα το σημείωμα ο σύμβουλος εθνικής ασφάλειας του αντιπροέδρου των ΗΠΑ Τζέικ Σάλιβαν επέστρεψε απευθείας σε εμένα, λέγοντας ότι χρειάζεσαι τον [αντιπρόεδρο των

ΗΠΑ Τζο] Μπάιντεν και είπα πιθανώς αύριο για κάποιο atta-boy και για να είναι σωστές οι λεπτομέρειες. Λοιπόν, ο Μπάιντεν είναι πρόθυμος.»

Στην κλήση, η Nuland και ο Pyatt μίλησαν επίσης για τη συνεργασία με τον Oleh Tyahnybok και το νεοναζιστικό κόμμα του Svoboda. Μέλη αυτού του κόμματος, καθώς και μέλη του τάγματος Azov, πρωτοστάτησαν για άλλη μια φορά στις επιθέσεις κατά της αστυνομίας. Στην τηλεφωνική κλήση, η Nuland είπε ότι ο Tyahnybok θα ήταν «πρόβλημα», αλλά ότι μέλη του κόμματος Svoboda όπως ο Oleksandr Sych θα λάμβαναν θέσεις στο υπουργικό συμβούλιο της νέας κυβέρνησης.

Συμπέρασμα

Μία από τις καλύτερες αναλογίες που προέκυψαν για αυτόν τον πόλεμο προήλθε από τον Scott Horton, από το antiwar.com: «Εάν η ρωσική κυβέρνηση ανέτρεπε την καναδική κυβέρνηση και η - αντιαμερικανική πλέον - καναδική κυβέρνηση απειλούσε να διώξει τις αμερικανικές ναυτικές βάσεις από την Αλάσκα και άρχιζε παράλληλα έναν πόλεμο με τους αποσχιστές στο Βανκούβερ του Καναδά, οι Αμερικανοί θα σχεδιάζαμε αλλαγή καθεστώτος μέσα σε λίγες ώρες».

Αυτός ο πόλεμος είναι το άμεσο αποτέλεσμα της αμερικανικής πολιτικής των στρατιωτικών «γερακιών», η οποία εγκατέστησε μια αντιρωσική κυβέρνηση στην Ουκρανία, επέκτεινε μια στρατιωτική συμμαχία στο κατώφλι της Ρωσίας, έδωσε όπλα αξίας δισεκατομμυρίων δολαρίων για την καταπολέμηση των υποστηριζόμενων από τη Ρωσία αποσχιστών στο Ντονμπάς τερματίζοντας τις συνθήκες απαγόρευσης πυραύλων και εγκαθιστώντας βάσεις στην Πολωνία και τη Ρουμανία, και διεξήγαγε έναν οικονομικό πόλεμο κατά του ρωσικού πληθυσμού μέσω κυρώσεων. Βλέπουμε τώρα τις συνέπειες των ενεργειών της κυβέρνησης των ΗΠΑ.

* Άρθρο του John Kennedy, που δημοσιεύτηκε στις 13 Ιανουαρίου 2023 από το Mises Institute.

Ο John Kennedy είναι πρόσφατα απόφοιτος του Hartford Magnet Trinity College Academy. Οικονομολόγοι όπως ο Murray Rothbard, ο Hans-Hermann Hoppe και ο Ludwig von Mises έλκυσαν το ενδιαφέρον του για τα αυστριακά οικονομικά και τον ενέπνευσαν να αρχίσει να γράφει.

[Πηγή](#)